

Lleida 3 de Novembre de 1932

Crítica

Franqueig concertat

Per evitar el feixisme català, cal derrotar l'Esquerra Republicana de Catalunya.

PORTANTVEU DE LA UNIÓ SOCIALISTA DE CATALUNYA (SECCIÓ DE LLEIDA)

«La Concentració Proporcionalista Republicana i Catalanista» produeix pànic a Joventut Republicana

Per salvar el perill de la segura derrota intenten trencar-la. -- Una baixa maniobra i intriga Humbert Torres i Joventut Republicana que fracassa

Avans de la Junta General la nostra entitat va rebre la següent lletra: Sr. President de la Unió Socialista de Catalunya (Secció de Lleida).

Estimat amic i company: Us prego que tingueu a bé assabentar-me del dia que aqueixa Secció es reunirà en Assemblea General ja que per delegació expressa del Comitè Executiu he estat designat per a presidir-la.

En espera de les vostres noves us saluda cordialment.

JOAN COMORERA
Secretari General

No cal dir el disgust produït per aquesta lletra pel cas insolit d'una intervenció injustificada en les nostres deliberacions.

Heus aqñ un tutelatge i una humiliació que no podia tolerar la nostra junta.

Intervenció prou sospitosa ademés, perquè ja sabem les intrigues de Joventut par a derrotar la nostra Assemblea l'anunci que feia de que, els nostres directius de Barcelona, no permetrien anesin a les eleccions.

Sabíem ademés que aquest delegat venia per ordre expressa del senyor Macià per a servir l'intriga electoral de Joventut.

La lletra doncs no va ésser contestada perquè volíem evitar-nos una violència, tota vegada que habíem constatat ja que Joan Comorera venia com a instrument d'intriga a les ordres de Joventut Republicana de Lleida, per a destroçar el front proporcionalista que fins ara, ja ha tingut la virtut de fer perdre el seny als homes de Joventut i posar-los sobre avis de la derrota que s'els espera, com a lliçó a la superbia desaforada.

Malgrat no haber contestat aqueixa lletra el dia de l'Assemblea, avisat pels intrigadors va compareixer en Joan Comorera.

Reunida la Directiva i assistint-hi el dit Secretari General, la Directiva refusà amb energia el seu intent d'intervenció i Joan Comorera prometé, davant de tots, que no presidiria i que si assistia escoltaria, no més per a tenir element informatiu per a Barcelona; però donà paraula de que no parlaria.

Ademés en Joan Comorera no justificà en nom de qui venia ni portaba cap document que li acredités la seva missió ni els poders que enfaticament diu que té.

Però malgrat la promesa, tan mateix va tenir la gosadia de parlar en la Junta General, privant-ho amb energia el president.

Com alegués dret a fer-ho i desobeïs a la presidència aquesta ho posà a la consideració de l'Assemblea i l'Assemblea contestà amb un *nó* unànim.

Marxà i un cop al carrer com aquell que llença un exorcisme amb un gest apocalíptic (tinguis en compte que es un ex estudiant decapellà) pronuncià les paraules: *Esteu dissolts, esteu dissolts*.

Anà a casa d'un amic seu i va redactar una nota que va publicar a l'undemà «El País» i que copiem.

“Per manca d'ètica i de disciplina queda dissolta la Secció de Lleida de la Unió Socialista de Catalunya”

A l'Assemblea d'anit de la secció local de la «Unió Socialista de Catalunya», assistí el secretari general del partit, ciutadà En Joan Comorera, en delegació del Comitè executiu i amb plens poders per resoldre la qüestió política i disciplinària que plantegés l'acord de l'esmentada Assemblea.

En conseqüència i una vegada comprovada l'absoluta manca de concepte, d'ètica i disciplina socialista palesada per la majoria dels directius de la Secció, per la majoria dels concurrents a la Assemblea i per la resolució aprovada, el Comitè executiu de la «Unió Socialista de Catalunya» resol:

1.er Declarar que tots els militants de la «Unió Socialista de Catalunya» estan en el deure d'ajudar al triomf electoral de la coalició Esquerra Republicana i Unió Socialista arreu de Catalunya, en compliment de l'acord pres pel primer Congrés Nacional.

2.^{on} Denunciar al poble de consciència lliberal i socialista l'immoral maridatge de la Lliga, Lerrouxisme, Acció Catalana i desferres del vell caciquisme monàrquic disfressat sota el nom de coalició proporcionalista Republicana Catalana.

3.er Dissoldre la Secció de Lleida de la «Unió Socialista de Catalunya» i procedir a la seva reorganització immediata amb els companys que accep-

tin l'ideari, la tàctica i la disciplina del partit.

Lleida, 27 d'Octubre de 1932.

JOAN COMORERA.
Secretari General

Nota entregada al Intrigant Humbert Torres pel seu col·laborador d'intriga en Joan Comorera, Secretari de la U. S. C.

Humbert i posà, de mà mestra, el bonic encapsament de l'ètica i la disciplina per a que no dubtesim de la seva participació fins a l'últim moment.

Genial atac a tràficio, per desfer-se de la nostra acció electoral, que sap li ha produït un cop de mort al caciquisme de Joventut Republicana.

Al dia següent, per a esfer tanta insidia i maniobra, al «País» vàrem publicar la següent nota

“No es cert que la secció de Lleida de la Unió Socialista de Catalunya sigui dissolta”

La nostra secció de Lleida de l'Unió Socialista de Catalunya, com falsament anunciava en Joan Comorera el «El País» de Lleida d'ahir, no es dissolta ni pot ésser dissolta.

Primer: Perquè no hi ha falta de cap mena a la disciplina pel nostre acord i menys quant «oficialment» l'assemblea acordà no pendrer-hi part a les eleccions.

Segon: Perquè vàrem obrar en perfecte us d'una llibertat d'acció, otorgada pel Consell executiu, als nostres companys Ramon Sales i Francesc Arqués, traslladats expresament a Barcelona per resoldre la nostra situació electoral.

Tercer: Perquè en Joan Comorera no té, per cap precepte legal, autoritat per a dissoldre una Secció.

Es facultat del Consell Executiu, que després del corresponent procés, pot proposar la dissolució al Congrés del Partit, qui resol en definitiva.

Per la Junta Directiva; El President, Ramon Sales.—Per la Junta Municipal, Salvador Roca.—Pel comitè polític, Francesc Arqués.

Lleida 28 d'octubre de 1932.

Aqueixa nota no va aparèixer sencera perquè el senyor Sarradell de «El País», en perfecte us de les seves atribucions, no va voler publicar res més que el que hi ha a la nota, malgrat d'ésser més llarga i raonada.

Doncs bé el que mancava, ara ho publicuem, i es el següent:

«Sabem del alt esperit dels militants de l'Unió Socialista i estem segurs que en el Congrés del Partit, serà sancionada, com es mereix la procacitat i la baixesa d'En Joan Comorera, i serà reparat el greuge inferit a la nostra Secció, estimada per tot el partit, per la seva honradesa i esperit de sacrifici dels seus homes.

I afirmem baixesa i fem extensiu el qualificatiu al Sr. Humbert Torres, pels següents fets:

1.er Quan l'Unió Socialista de Catalunya publicà el manifest mantenint el pacte electoral amb l'Esquerra, Joventut Republicana s'oposà a que tingués efecte a les terres de Lleida, per a donar satisfacció als odis al nostre Centre, que no ha volgut mai acceptar el seu caciquisme dissolvent.

2.^{on} No contenta amb això i esporuguida per la concentració de partits, que l'ha de portar a la segura derrota, ha intrigat prop del nostre partit i per mediació del Sr. Macià, per a que s'ens privés l'actuació electoral.

3.er Que com a remei heroic van lograr, per la mateixa mediació, que el concell executiu enviés un delegat per a presidir-nos l'Assemblea, coaccionar-nos i evitar, anesim a les eleccions.

4.^{art} Que el dia avans va ésser anunciat pel senyor Macià la vinguda d'aquest delegat a fi de vencer segons ell, la nostra Assemblea i trencar aixís, la concentració de partits que es realitza.

5.^è Que Joventut i els seus dirigents feia dies que anunciaban aqueixa intervenció, fruïnt la satisfacció de l'èxit d'aquesta intriga.

6.^è Que Joan Comorera va entregar la nota de «El País» d'ahir, al Sr. Humbert Torres, abans de marxar amb el correu de les dugues de la matinada.

7.^è Que la nota va ésser redactada per Humbert Torres i Joan Comorera de comú acord.

Denunciem tots aquests fets per que l'opinió jutgi els procediments de baixa intriga de Joventut Republicana i de la calitat moral d'un home com Humbert Torres que frueix d'una falsa pose d'home bó i honorable.

Sols es perdonable aqueixa manca de serenitat de Joventut Republicana i Humbert Torres, pel pànic produït

per la Concentració Proporcionalista, que saben els portarà la segura derrota.

És comprensible a Joan Comorera, perquè de plegar-se a ésser instrument d'aqueixa intriga li podia perillar la tal volta pretesa Direcció General del Treball de la Generalitat de Catalunya.—*La Junta Directiva, La Junta Municipal, El Comitè polític.*

El motiu de la no publicació, segons la lletra del senyor Sarradell es: «Perquè es fa atacs personals de desprestigi a persones que la República i Lleida pot necessitar.»

Sr. Sarradell: Nosaltres davant un et tant extraordinari d'odi i atac personal a la nostra Entitat no podem obrar d'altra manera. Lo poc patriòtic es deixar que es mantinguin en peu falsos ídols.

Homes dictadors, egòlatres, superbs que desitjen, en nom de la República, estructurar un caciquisme odiós i que intriguen de manera tant baixa i innoble, es veritat senyor Sarradell, la República els necessita, però per a tirar-los a la bassa.

Es com si ens afirmesiu, amb aquells acudits tant pintorescos que teniu, de que els regidors de l'Esquerra del negoci de les credencials d'empleats de l'Ajuntament de Barcelona, que la República els necessita, si es cert, per a penjar-los.

A això ve el front proporcionalista, a derrotar en les terres de Lleida el desgovern de la nefasta Esquerra.

Que jutgi l'opinió imparcial dels procediments de Joventut Republicana.

Primer valent-se de l'especial situació del nostre partit vers l'Esquerra

maniobran per a que el pacte de l'U. S. C. no pugui tenir efectes a les terres de Lleida.

Segon, lograt això, deixant-nos acorralats i a l'estacada, evitar la nostra acció electoral intrigant fins a lograr que un home de l'U. S. C., vingui, per manament del senyor Macià, a derrotar-nos amb males arts, la nostra Junta General.

L'opinió dirà: ¿I perquè els homes directius de l'U. S. C. si poden prestar? Aquesta es la pregunta que amb la major indignació es feien tots els socis durant la Junta General.

Per això al acabament es van pendrer per aclamació els següents acords:

1. Protestar enèrgicament prop del Concili executiu del partit de la seva conducta vergonyant deixant a la Secció de Lleida desamparada i al marge d'un pacte amb l'Esquerra que no podia tolerar no fos per a tot Catalunya i per a tot el partit.

2. Protestar a la vegada del intent d'intervenció coactiva en les nostres decisions i de la conducta observada pel secretari general del nostre partit en Joan Comorera en l'assemblea com a enviat pel concili executiu.

3. Per tots aquests motius greus, acordar un vot de censura pel Concili Executiu del partit i que aixís es comuniqui a Barcelona.

El Centre Català Republicà de Poble de Segur es dona de baixa de l'Esquerra:

Degut als procediments antidemocràtics emprats per l'Esquerra Republicana de Catalunya i a la desastrosa actuació política aquesta entitat s'ha donat de baixa de la mateixa.

Figures de la història

Troglodites i Faritzeus

Sabut és que la història registra el pas damunt les seves pàgines terribles d'una cataifa de monstres humans; són els troglodites i faritzeus... Alhora, fem com qui no recordés de l'existència històrica d'aqueixes feres i, bastim un escenari en el qual només hi maldin figures d'actualitat. La vellúria ha d'anar a recó (amb perdó sigui dit de tot allò que malgrat ésser vell, encara és venerable) sense contemplacions de cap mena...!

Vivim el segle de més avantguarda que registra la Humanitat vivim l'epopeia dels progressos més fantàstics i... en canvi, el progrés civil o polític de les generacions actuals no ha pogut d'evitar que s'introduïssin esperits tenebrosos al bell mig de les seves entranyes: els troglodites de les coves primitives i els faritzeus de qui tant parlen els evangelis pre i post-cristians. Aquestes són les tenebres que fan obra d'obstrucció a les llums espirituals del segle present.

Si hem de parar esment, els troglodites i faritzeus esmentats no són altres elements que guspires de la reacció jesuítica. Allí on s'arrapen ells, allí on han pogut tenir més o menys d'ascendent sinistre, creien que s'hi han fet amb tot en poder de la llur rebequeria...!

La capciositat, germana intrínseca dels troglodites, és compren, però, que pot brostar molt fàcilment entre els esperits orfes de voluntat generosa, els quals són molècules retrospectives i brunyides d'un un matís no gens lluminós. Millor dit, espiritual-

ment són amorfes. Ni poden tenir el gaudi de la llum natural...!

No cal dir que el trogloditisme té arrels ben pregones posades al bell mig de la civilització actual. Avui com avui, la tensió acarnissada dels faritzeus s'esten a banda i banda de tots els problemes democràtics que es desenvolupen arreu del món. Tant de mal arriben a fer, que som gosarats de dir que ja comencen d'arrapar-se als solaments de la República espanyola amb tal braó que fins i tot temem per una estabilitat republicana de durada. Els troglodites no paren de treballar, i els faritzeus malden al cor de tots els estaments oficials de l'Estat. La ruina moral es cerneix al bell mig de la democràcia ibèrica.

Aquesta allau cavernícola, però, si els nostres governants emprenen pel seu compte una obra titànica de depuració burocràtica, no cal dir que serà d'un resultat positiu, tan positiu, que fins i tot poden desmoralitzar a bastament l'enemic, amo de les tenebres i senyor absolut de l'arbitrarietat.

CLARANDA.

Llegiu i propagueu "CRÍTICA"

Proveu vostres queviures a

LA COPA D'OR

Sant Antoni, 12 LLEIDA

Vinga sanfaina!!

*Sanfaina, heveu dit?
Sanfaina tindreu;
de dia i de nit
prou en menjareu!!*

*Sanfaina arreglada
amb bitxo roent.....
i condimentada
amb pebre coent!!*

*Per culpa ben vostra
sanfaina tindreu;.....
La sanfaina nostra
no la paireu!!*

*Ja veig al nostre Avi
parlant als senzills
plorar con un «Babi»
cridant als «seus fills»!*

*Dir-los amatent
que ell es qui farà
feliç i content
el gènere humà!*

*Ja veig al Torretes
rei dels aixerits
fent-ne farinetes
amb els seus esperits!*

*I un «medium» cridant
sols per demanar
l'ajut incessant
per tal de guanyar!*

*I veig a en Ricardo
gent afilerat;
tirà algun petardo
tot gesticulant!*

*fent servir l'«influjo»
de ésser advocat
dels Centres de «lujo»
que ell ha «fabricat!»*

*I veig a D. Pere
el gran financer,
anar al darrera
del vot del obrer!*

*Mil comptes farà
sols per demostrar.....
que bé pot guanyar
el que no perdrà!*

*I veig al «Mietes»
(valuós element!!)
treient les «manetes»
a cada moment!
polític «perfecte»
arreu parlarà
i tot bon efecte
Contrarrestarà!*

*I veig a en Espanya
que consegüentment*

amb tota la manya
parlarà a la gent!

Glosarà amb fervor,
mirant endarrera;
al «Gran Salvador»
Primo de Rivera!

*

I aquell cerveri
que li diuent Magre
del qual sento di
que es un senyor «agre»!

Ja pot pendre nota
per a «registrar»
la més gran derrota
que es podrà contar!

*

Ja veig en Santurri
«matón» d'Urgellet,
amb cara de murri
dintre el caferet!

Portar l'elecció
sols per fer votar
cinc homes d'«acció»
que pot arrastrar!

*

I veig en Viadiu
aquell de Solsona
sortir del seu niu
deixant-hi la ploma!

Córrer la comarca
com esperitat,
car, l'element carca
el té entrevesat!

*

Ja veig en Companys
cacic de pessetes
que durant molts anys
ha estat de les dretes!

Còrrer i suplicar
tot el sant del dia
sols per a caçar...
una pulmonia!

*

I veig a en Sauret
que es home de «lletres»
tot ajupidet
devant les caixetes!

Composar escrits
tot per «suplicar»
als pobres esperits
que vulguin votar

*Sanfaina volguereu?
Sanfaina tindreu!
tot lo que ara ereu
demà no ho sereu!!*

*Per culpa ben vostra
sanfaina tindreu!!
La sanfaina nostra
no la paireu!!*

PEP DEL CARRIL

URALITA

MATERIALS PER
A COBERTES
TUBERIES, DI-
POSITIS, ETC.

AVINGUDA DE LA REPÚBLICA, 20

TEIXIDÓ

CAMISER

Estereria, 7 - LLEIDA

SEMPRE NOVETATS
ESPECIALITAT A LA MIDA

Partit Catalanista Republicà

El Consell Directiu del Partit contesta la darrera nota del President de l'Esquerra Republicana de Catalunya.

Reunit el Consell del P. C. R., sota la presidència del senyor Lluís Nicolau d'Olwer, va acordar fer pública la nota següent:

El Consell Directiu del Partit Catalanista Republicà prengué esment, amb tota la consideració que l'alta personalitat de qui emana mereix, de la crida que el senyor Macià, com a president de l'Esquerra Republicana, adreça a tot el poble de Catalunya, i n'ha de respondre aquella part que directament l'afecta: la dirigida a les organitzacions polítiques catalanistes i d'esquerra.

El Consell Directiu no ha respost abans; perquè volia recollir la veu de tot el Partit, aplegat en Assemblea extraordinària diumenge passat.

Coincideix el Partit Catalanista Republicà amb el president d'Esquerra Republicana de Catalunya, a valorar la transcendència del moment històric actual de Catalunya; coincideix, també, amb ell a no ésser partidari d'un front únic o d'una mena de solidaritat catalana. Els fronts únics, els conglomerats heterogenis, les unions sagrades, són instruments preciosos, com a arma de combat, per enderrocar un règim o per defensar dels atacs exteriors les essències vitals d'un país. Avui, però, a Catalunya, no es tracta d'enderrocar el vell règim—ja està fet—ni defensar-nos dels atacs exteriors—que ja no existeixen. Es tracta de construir, d'estructurar la nova Catalunya autònoma en un contorn perfectament definit. D'acord amb les realitats de l'hora i amb el pensar de la gran majoria de catalans, han de donar-li aquest contorn els esforços conjunts de tots els homes catalanistes, republicans i d'esquerra liberal.

El Partit Catalanista Republicà en una sola cosa o està d'acord, en aquesta qüestió, amb el president de l'Esquerra Republicana de

Catalunya; és en la manera com cal aplegar les forces catalanistes d'esquerra per a la tasca comuna. Creu el senyor Macià que això s'ha de fer per una absorció de tots els altres elements dins el Partit que ell presideix; entén el Partit Catalanista Republicà que ha de fer-se per entesa de totes les forces afins, semblant a la que ha actuat en la campanya de l'Estatut. No creiem, de cap manera, en la conveniència d'identificar un règim amb un Partit, tal com ha fet la Itàlia de Mussolini, la Rússia soviètica o la Turquia de Mustafà Kemal, o com Hitler desitjaria per a Alemanya. No creiem, tampoc, en la conveniència, ni àdhuc en la utilitat, d'enquadrar, a priori, tota la força política de Catalunya en dos grans partits, un de dreta i un d'esquerra. No és pas aquest el règim dels països democràtics d'Europa. I perquè no ho creiem, hem defensat sempre com una part del nostre programa l'establiment del sistema proporcional.

Tanmateix, a part de totes aquestes i de qualsevol altra raó de fons, n'hi ha una d'oportunitat que ella sola ens impediria d'accedir a la crida del senyor President de l'Esquerra Republicana de Catalunya. Els dirigents del Partit Catalanista Republicà trobarien absolutament indigne de l'ètica política, amb què sempre han volgut procedir, que ara, en vigílies d'unes eleccions i amb l'esquer d'unes actes, abandonessin aquells amics fidels, que a les hores del triomf i a les hores adverses han estat sempre amb ells.

Per Catalunya, per la República i per tots els ideals comuns, el Partit Catalanista Republicà pot estar al costat de l'Esquerra Republicana; no pot, però, submergir-s'hi. És per això que manté en tots els seus termes i amb la més gran cordialitat la Declaració del Consell General del 12 de setembre.

La nota del Sr. Macià

La crida a Acció Catalana

Tot-hom coneix la nota del senyor Macià fent una crida a les esquerres.

No es la veu d'un president, que paternalment desitja veure aplegats a tots els esquerrans a una feina comuna.

Es la veu rònega d'un capdill, del líder d'un partit numerós i respectable, però ni més ni menys, que qualsevolga altre partit republicà català.

Talment ens ha fet l'efecte de que parlava un pastor protestant o bé un capellà.

El crit noble i acceptable es el crit a la col·laboració.

Però com es possible, seriósment convidar a un partit polític a que anuli la seva matització, que es tant com la seva personalitat, i abdiqui de tot el propi i vaigi a confondre amb altres opinions i conviccions?

Es netament un procedir catòlic.

Del que creu que el seu camí es el millor, de que poseeix la veritat absoluta, i és mira al pròxim compassivament i dolentse de que no pugui disfrutar dels tresors de la veritat única que poseeix.

Una crida als fills descarriats; als infeliços confosos pel dubte i per la mentida.

Com dignament podia ésser escoltada per ningú una crida tant humiliant i plena de superbia?

Tots els partits han fet el sort.

L'Acció Catalana, per qui sembla anaba especialment dirigida la crida, ha tingut el gest fatal, el únic que podia amb dignitat tindre, en l'assemblea del diumenge a Barcelona, i es negar-se en absolut a les grolleres pretensions de l'Esquerra Republicana.

Es molt lamentable que l'Esquerra es vulgui ficar de esquena a Europa i no vulgui capir que els grans partits homogenis no re-

solent res i que estem en el moment del govern de coalició i de col·laboració dels afins, no pas de l'adició i absorció per la pressió d'una preponderància del moment i sense la visió política d'una successió d'esquerra en cas de fracàs de l'Esquerra Republicana

Cert que el poder fa perdre a molts homes la serenitat però notant,

R. S.

LLIBRES

«Volves Grises» de Ramón Xuri-guera és el 51 volum de la Biblioteca. «A tot vent que, sota la direcció de Joan Puig i Ferrer publicuen amb tant d'èxit les «Edicions Proa». La benemèrita editorial no solament no pensa relentir la seva activitat, ans als contraris es proposa de donar-hi nou impuls enriquin la nostra literatura amb les obres cabdals dels altres països i les produccions dels nostres millors escriptors. El volum 52 d'«A tot vent» contindrà la deliciosa obra de Wassermann, «Golowin», a la qual seguiran entre altres, «Els indiferents» de Moravia, «David Golder» d'Irene Noldeski, «Aigua salada» d'Enric Hauser, «La pell de Xagri» de Balzac, «El poble de Stepantxikovo i els seus habitants» de Dostotievski, «El be i el mal» de J. Navarro Costabella, «Anna Karenina» i «Els cosacs» de Tolstoi, etc. etc.

**

Recordem que les darreres traduccions, totes elles acuradíssimes que ha publicat l'esmentada Biblioteca són obres mestres de les literatures francesa, alemanya i anglesa. Vegeu:

«Safó», per Alfons Daudet, traducció de Joan Artis.

«Nit fantàstica», per Stefan Zweig, traducció de Pau Cirera.

«Nocturn» per Frank Swinerton, traducció de Maria-Teresa Vernet.

«Serventa per amor» de J. i J. Tharand, traducció de Carles Rahola.

«Un amor de Swann» de Marcel Froust, traducció de J. Bofill i Ferro.

Tallers Gràfics EL PAIS - Lleida

OFICINA TÈCNICA

PERE A. PANIELLO

Enginyer Industrial

A. República, 50 LLEIDA

Dr. Manuel Mercé

Melge

Especialitat en la curació de malalties venèries

Avinguda República, 4-1er LLEIDA

RADIO

TALLER PER A TOTES LES MARQUES

PERSONAL PRACTIC I TECNIC

Rellotjeria MORÓN

Telèfon, 538

Llexiu COLON

Marca Registrada

SABONS DE TOTES MENES

J. DANIEL ARIÑO

Avinguda de la República, 50-LLEIDA

Sentinel

REPRESENTANT.

Frederic Miquel

Blondel, lletra J

Telèfon, 11 - A

LLEIDA

SUPERHET

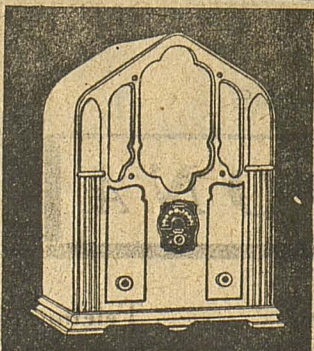
6 VALVULAS

PTAS. 790.-

7 VALVULAS

PTAS. 950.-

Dispuestos para pick up

Gran assortit de VALVULES RADIO per a tota mena d'aparells.

RESTAURANT DE L'ESTACIÓ

TELEFON, 81

Esplèndides habitacions

Servei acurat

PREU: 15 CÈNTIMS

Redacció i Administració: Avinguda de la República, núm. 39

Crítica

PREU DE SUBSCRIPCIÓ

Semestre

3'50 Ptas.

Any

7'00 »

Circula pel carrer la següent fulla electoral que reproduïm

«Front Proporcionalista Republicà i Catalanista de les Comarques de Lleida»

CIUTADANS:

La raó del nostre sorgiment no és pas l'egoisme d'unes actes ni el desig de realitzar un programa de conjunt o una actuació política comuna. Es simplement sortir al pas, amb gest de dignitat, a l'atropell que a totes les minories suposa el sistema majoritari, i a la superbia d'una gent d'ànima feixista, que en nom dels caríssims ideals de República i de Catalanitat malmeten aquella confiança ilimitada que el poble els otorga, docilment i esperançat, el 28 de juny.

El motiu tàctic del nostre ample front de combat es justifica per la precisió de dur a la pràctica el sistema just i ultra-democràtic de la representació proporcional per mitjà d'una coalició transitoria. Així es salva el perill de què quedi sense matitzacions el futur Parlament Català per l'absència forçada d'importants minories que representen estimables sectors d'opinió quina tasca es fa imprescindible en el moment solemne de l'implantació del nostre règim autònom.

Una majoria absoluta i homogenia obtinguda per l'Esquerra Catalana mitjançant els ardits del sistema majoritari, amb l'absorció previa d'altres organitzacions polítiques i aconseguida per l'usdefruit abusiu dels ressorts del poder a benefici d'un partit superb i d'un govern de *camarilla* i de caciquisme xorc, en l'instan precis en que enterboleixen els aires, afers tan poc edificants com el de l'Ajuntament de Barcelona, seria el fracàs sorollós de l'Estatut i de Catalunya.

La feina greu i trascendental en l'inici de la nostra experiència autònoma ha d'ésser obra de tots, duta a terme amb un ample esperit col·laborador i fiscalitzador alhora. Tots els alçaments fecunds de Catalunya, obra de tots han estat, i el domini absolut, en aquestes hores excepcionalment constructives, d'un partit que, com l'Esquerra Catalana, tan paleses proves ha donat d'imprudent despotisme, ens arrossegaria a l'ideal paradòxic d'una dictadura de grop, sistema Mustafà Kemal, Mussolini o Hitler.

I això, en aquest moment únic per a Catalunya, tenim el deure d'evitar-ho.

L'episodi de les properes eleccions ens planteja, fatalment, el delicat dilema: o de resignar-nos, amb greu perill per la Pàtria, a romandre xafats i esmicolats per la política d'abus de l'Esquerra, o a donar-nos les mans, uns dies, per a abocar, en il·legítima defensa, tots els vots en el mateix cove i realitzar el fet saludable de la derrota de l'Esquerra, cosa impossible si actuessim dispersos i sense cap contacte.

Entenguis, doncs, d'una faixó clara que no es presta aquívoc, que el nostre aplèc es circumstancial; que cap compromís polític ens ajunta, com no sia el fervor que tots sentim de servir, en hores perilloses, els alts interessos de la Pàtria, i que tots i cada un dels que integren aquest front serven íntegres les seves ideologies i llur personalitat. Res de maridatges humiliants. Sols una mena de

solidaritat com a única tàctica per a eliminar un perill i per a respondre al rete imprudent d'un enemic comú.

Aquí a les terres de Lleida, aquest alçament de Catalunya contra l'incapacitat probada dels homes de l'Esquerra, té un caire particularíssim, perquè a les comarques nostres dir *Esquerra* val tan i res més que dir *Juventut Republicana*, quins homes desde l'instaurament del nou règim, per la seva buidor i el seu orgull han defraudat les esperances que en ells havia depositat el poble. Absents en les hores crítiques i esbarzerades de la gestió revolucionària, se'ls veu a l'hora del triomf, acaparant, amb usura, honors i prebendes, en mig d'un despreci olímpic, pels quins en l'alliberadora aventura tot ho van exposar. Ara mateix des de les altures on un aplegament ciutadà heterogeni i abnegat els va empenyer, llencen un rete despòtic, vulguent, fiats en els ressorts caciquils del poder, prescindir de tots, a l'hora precisa en que una ampla entesa republicana és més necessària que mai. Actitud, aquesta, impropia de polítics que sentin, sobre tot egoisme de banderia, el pes de la responsabilitat, ha empès, per justa i explicable reacció, a constituir un front únic a tots els que professen ideals de Catalanitat i de República: pensin com vulguin en matèria social.

El fet, avui, més transcendental, de vida o mort, per les comarques de Lleida, es abatre la superbia de *Juventut* que desnaturalitza els ideals amb que capta la confiança de les masses i practica un caciquisme aborrent i dominador, més baix, en certs aspectes, que el de la mateixa dictadura.

A curar això va dirigida, docns, la nostra concentració. A curar això i a salvar a Catalunya del perill del feixisme de l'Esquerra, matitzant el nostre Parlament d'ideals i d'aportacions que prestigien i fassin feconda l'implantació del nostre règim autònom.

I la victòria es segura. Vencerem per què sentim el poble amb nosaltres

CIUTADANS DE LES COMARQUES DE LLEIDA: Ajudeu-mos en aquesta magna tasca de dignificació política. Avantposeu els vostres deures de ciutadania a tot compromís i a tota coacció.

Voteu, amb disciplina exemplar, els candidats nostres.

No consentiu que les terres de Lleida siguin una negra excepció en aquest alçament patriòtic de tot Catalunya.

Vos ho demanen uns homes que fan confessió pública de Democràcia, de Republicanisme i de Catalanitat.

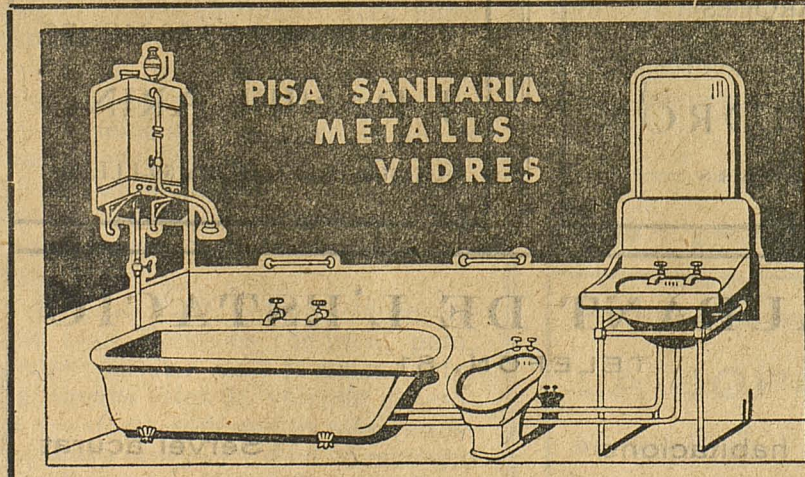
VISCA LA REPÚBLICA!

VISCA L'ESTATUT DE NOSTRA TERRA!

Lleida, octubre de 1932.

PER LES FORCES COALIGADES:

Josep Cabeceran. - Manel Florensa. - Josep Estadella. - Daniel Riu. - Josep Llari. - Marian Jaques. - Ramon Sales. - Romá Sol. - Ramon Riu Vendrell

FABRICA de MIRALLS de tota mena
TALLERS de BISELLATS, PULITS, etc.

MAGATZEMS

E. CARDONA

A. República, 44

LLEIDA

Telèfon, núm. 98